

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

§. 4. De certis casibus, quibus ad orandum homo obligatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](#)

Angelo satanæ S. Paulum colaphizante evenisse legimus.

18. Quid de sensibili
judicaret
Franc. de Sales.

B. Franciscus de Sales has sensibiles devotiones vento matutino, quem vapores excitant, & cui non fidunt nautæ, quia continuò se remittit, & concidit, comparare solebat: Non in illis verus fervor, sed in charitatis affectu consistit: neque enim secundum Theologos aliud est iste inter operandum fervor, quam charitatis ardor, quo aliquis non solum in rebus, ad quas sub peccato obligatur; sed etiam in aliis, quæ si negligantur nullam peccati labeculam secum trahunt, Dei solius amore se exercet: ut enim tum bulliri aquâ dicimus, cum se dilatat, ita tum charitas fervore censenda est, cum ad opera, quæ supererogationis appellant, se extendit.

Cæterum seu ferveas, seu ad instar glacie te sentias; nec oratio tibi sapiat: ne propterea ab orando desiste. Qui ob humores è cerebro defluentes ciborum saporem non percipiunt, non ideo ab edendo abstinent, sed vires cibi virtute reficiunt, etsi ejus gustu minimè recreentur: idem emblematum ab oratione arida & insipida, sed constante & perseverante recipies.

§. 4.

De certis casibus, quibus ad orandum homo obligatur.

IN gravi ad peccatum tentatione hominem ad subsidium à Deo postulandum obligari insinuare videtur S. Thomas: agens enim de quibusdam, qui se à tentationis magnitudine superatos in penitentia tribunali accusant; dicuntque se jejunasse, pugnasse, orasse, & nihilominus sufficienti auxilio destitutos in peccatum confessisse; graviter illos redarguit, quod lapsum in temptationis importunitatem, & cœlestis subsidij defectum rejiciant, cum suam potius in evitandis occasionibus negligentiam, & in auxilio perendo inconstantiam, & teporem agnosceret illos oporteret: Deum enim mendacem faciunt, qui dicit: *Clamatim ad me, & ego exaudiem eos. & Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & egorectificam vos.* & Petere & accipieris. & S. Paulus: *Fidelis Deus, qui non patientur vos tentari supra id quod potestis, sed faciet cum temptatione provenientem, ut positis sustinere. unde infert tales non exaudiri, quia tepide, & sine fiducia ac hæfstantes pertinent, neque secum, ut oportet, Ooooo pugnant,*

Opus. 64.

19. Ad ora-
tionem
obligatur
homo in
gravi ten-
tatione.

Psal. 9.

Matth. 11.

1. Cor. 10.

pugnant, ac in petendo auxilio non satis constanter perseverant; ad Deum cum præsumptione recurunt, quasi ad primam petitionem exaudiri mereantur, superbiaque sua Deum contra se irritant, ut ab eo potius deferendi, quam juvandi videantur: lapsus ergo ad eorum superbiam & negligentiam est referendus, de quaque accusare se, quam de Deo conqueri deberent. Ita sanctus Thomas, qui inter alia tardum ad orationem recursum condemnat.

20.
Qua si
vincitur,
sibi adscri-
bat.

*L. de Eccl.
dogm. c. 6.*

*L. de nat.
& gratia.*

gravis peccati damnat Suarez, Christusque ipse ad illam excutiendam, & ardenter, perleveranterque cælestè subsidium implorandum nos exemplo Amici pauperis tres panes postulantis, & Chananaea pro filia supplicantis hortatur Christus, qui sibi in perseverantia orationis, à qua vincit se patitur, multum placet. Ne ergo aut tædio, aut diffidentia, aut impatiens ab orando desistit, dabit Deus, quod petis, vel aliquid melius, ut ait S. Bernardus, perseverantiamque tuam dupli merito, fructuque coronabit.

§. 5.

De laude Dei.

Hortatur nos Psalmus, inquit Augustinus, hortatur nos Propheta, hortatur nos Spiritus Dei, hortatur nos ipse Dominus, ut laudemus Dominum. Quid justius? quid dignius? quid gratius? laudate servum Dominum, ut esse mereamini & filij. Si cogere quis offerre taurum, aut hircum, aut arietem dignum Domino, & non inveniens satageres, dices Deo: Volui, & non habui: si linguam non haberem, & verba a te quereret Deus, dices etiam fortè: Laudare non possum, quia lingua careo. Nunc vero, quia cor